

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/1055/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613206154
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zaťková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1613206154.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudkyňou JUDr. Katarínou Zaťkovou v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, zast. HMG LEGAL, s.r.o., Červenova 14, Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovanému v 1. rade: G. žalovanej v 2. rade: X., o zaplatenie 2.605,99 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Súd žalovanému v I. rade a žalovanej v II. rade nárok na náhradu trov konania n e p r i z á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 21.05.2013 domáhal vydať rozhodnutie, ktorým súd zaviazá oboch žalovaných na zaplatenie sumy 2.605,99 Eur s úrokom vo výške 9,80% p.a. z isriny 2.206,03 Eur od 22.12.2010 do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že predmetná pohľadávka bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 postúpená na žalobcu zo spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s.. Postúpenie pohľadávky bolo odporcom oznámené listom „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ zo dňa 28.12.2010. Právny predchodca žalobcu a žalovaní uzavreli dňa 24.06.2004 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej prvny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver vo výške 1.659,70 Eur a žalovaní sa zaviazali úver splácať mesačnou splátkou vo výške 28,88 Eur vždy k 20. dňu toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na termín 20.07.2014 a konečná splatnosť úveru na termín 20.06.2011. Žalovaní si svoje povinnosti nesplnili a poskytnutý úver nesplatili ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti, t.j. do 20.06.2011. podľa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právnym predchodcom žalobcu ku dňu 21.12.2010 bol celkový zostatok v sume 2.605,99 Eur pozostávajúci z istiny 2.206,03 Eur a úrokov z omeškania v sume 399,96 Eur.

3. Žaloba spolu s prílohami, poučeniami a výzvou na vyjadrenie bola žalovanému v 1. rade doručená dňa 10.04.2019. žalovanej v 2. rade bola žaloba doručená dňa 16.12.2015. K žalobe sa nevyjadrila.

4. Súd vyzval žalobcu na doplnenie návrhu na začatie konania o doloženie histórie úveru, špecifikáciu žalovanej sumy a preukázanie platného postúpenia predmetnej pohľadávky z právneho predchodcu na žalobcu. Výzvu prevzal právny zástupca dňa 16.12.2015. Nevyjadril sa.

5. Podaním doručeným súdu dňa 23.04.2019 sa žalovaný v 1. rade vyjadril k žalobe pričom uviedol, že je si vedomý toho, že zmluvu uzavrel namieta úrok vo výške 9,80% ako aj úrok z omeškania nakoľko sa mu zdajú neprimerané. Súhlasí s uhradením výšky úveru, nakoľko si je vedomý, že úver nesplatil. Zároveň požiadal o splátkový kalendár.

6. Žalobca bol dňa 02.08.2019 opätovne vyzvaný na doloženie platobnej histórie úveru, špecifikáciu žalovanej sumy a preukázanie platného postúpenia pohľadávky. Výzva bola právnomu zástupcovi žalobcu doručená dňa 05.08.2019. Žalobca sa nevyjadril.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 08.12.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca. Žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade sa dostavili. Právny zástupca žalobcu ani žalobca svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili. Súd preto rozhodol, že bude konať v neprítomnosti žalobcu.

8. Súd vykonal dokazovanie dôkazmi: Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010, doručka, kópia poštovej zásielky, zmluva o splátkovom úvere zo dňa 24.06.2004, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010, odovzdávajúci protokol, keď zistil tento skutkový a právny stav:

9. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že dňa 24.06.2004 uzavreli zmluvu o úvere spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovaným ako dlžníkom úver vo výške 1.659,70 Eur (50.000 Sk), ktorý sa žalovaní zaviazali vrátiť.

10. Z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010 súd istil, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej v 2. rade a žalovanému v 1. rade postúpenie predmetnej pohľadávky - úver č. XXXXXXXXXXXX na žalobcu. Podľa priloženej doručky žalovaná v 2. rade prevzala Oznámenie dňa 08.02.2011. Zásielka pre žalovaného v 1. rade sa právnomu predchodcovi žalobcu vrátila ako neprevzatá, pričom bola uložená do 25.02.2011.

11. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 21.12.2010 súd zistil, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovaným na žalobcu.

12. Podľa prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok súd zistil, že istina úveru bola vo výške 2.206,03 Eur a úroky 399,96 Eur.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20060413.html>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

14. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

16. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

18. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

19. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

20. Podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách, O udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť.

24. Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a. s. uzavrela dňa 24.06.2004 so žalovanými zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 1.659,70 Eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať mesačne k 20-temu dňu v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá k 20.06.2011. Žalovaní svoj záväzok zo Zmluvy riadne a včas neplnili, dostali sa do omeškania. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu pohľadávku vyplývajúcu z vyššie uvedenej Zmluvy o splátkovom úvere. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010 právny predchodca žalobcu oznámil obom žalovaným postúpenie predmetnej pohľadávky. Podľa priloženej doručky žalovaná v 2. rade Oznámenie o postúpení prevzala dňa 28.12.2010 a zásielka pre žalovaného v 1. rade sa právnomu predchodcovi žalobcu vrátila neprevzatá v odbernej lehote. Z tejto Zmluvy o postúpení pohľadávok a z Oznámenia o postúpení pohľadávky žalobca v prejednávanej veci odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby. Okamžitá splatnosť úveru nebola vyhlásená, resp. nebol súdu doručený žiaden dôkaz, z ktorého by vyhlásenie mimoriadnej splatnosti vyplývalo.

25. Primárny vzťah, ktorý medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými na základe Zmluvy o splátkovom úvere vznikol, bol vzťahom spotrebiteľským a uvedená Zmluva bola zmluvou spotrebiteľskou. Predmetom tohto vzťahu však bol úver, ktorý možno označiť za bankový, keďže právny predchodca žalobcu, s ktorým žalovaní Zmluvu uzatvárali bola banka. Bankový úver na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj osobitnou právnou úpravou vyplývajúcou zo Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a na činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 Zákona o bankách).

26. Súd v konaní však zistil, že pohľadávka právneho predchodcu žalobcu - Slovenskej sporiteľne, a.s. ako banky bola na žalobcu bola postúpená ako pohľadávka z neukončeného bankového úveru. V konaní totiž žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru, t.j. že by ukončil úverový vzťah skôr ako nastala konečná splatnosť úveru v zmysle Zmluvy. Konečná splatnosť úveru tak nastala až dňa 20.06.2011 ako je uvedené v zmluve termín konečnej splatnosti - teda dátum poslednej splátky. Keďže zmluva o postúpení pohľadávky bola uzavretá už dňa 21.12.2010, t.j. pred termínom konečnej splatnosti úver, je zrejmé, že bol postúpený nezosplatnený úver. Žalobca nielenže nepreukázal ukončenie úverového vzťahu právnym predchodcom žalobcu, ale nepreukázal ani, že by právny predchodca žalobcu - banka, žalovaných vyzvala na úhradu ich splatných záväzkov, tak ako to má na mysli práve ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktoré sa na daný vzťah podľa názoru súdu vzťahuje. Žalobca v konaní napriek opakovanej výzve súdu nedoložil žiadne ďalšie doklady preukazujúce platnosť postúpenia predmetnej pohľadávky - napríklad výzvu Slovenskej sporiteľne, a.s. na zaplatenie sumy dlžnej sumy, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a podobne.

27. V danej veci je súd teda toho názoru, že postúpenie pohľadávky z banky na inú osobu, a to aj na osobu, ktorá nie je bankou, je možné realizovať len v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Podľa tohto ustanovenia môže byť banková pohľadávka postúpená (alebo jej časť), ak je (1) splatná, a to až po predchádzajúcej (2) písomnej výzve a kumulatívne ak je splnené (3) omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky môže byť považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne významná v priebehu trvania úverového vzťahu. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 11C 233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12C 152/2014). Ak zákonné predpoklady nie sú splnené, ide o právny úkon postúpenia contra legem a z toho dôvodu je absolútne neplatný pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka navyše určujú, že zákaz postúpenia sa vzťahuje aj na také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou v osobe veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu pohľadávky banky voči klientovi treba za takýto druh považovať. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. Zákona o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo. Tieto povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom ale zo zákona. Postúpením pohľadávky banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, z ktorých je veriteľ zo zákona povinný zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Účel § 525 Občianskeho zákonníka je totiž okrem iného ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v tomto ustanovení prešiel na inú osobu než toho veriteľa, voči ktorými pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení sa účinky neplatnosti prejavujú len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 Občianskeho zákonníka ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení.

28. V danej veci je potrebné dodať, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca nepreukázal, že žalovanému bola zo strany banky skutočne doručená písomná výzva a napriek doručeniu tejto výzvy bol žalovaný nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Citované ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Súd dospel k záveru, že v zmysle

citovaného ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia zákona, na ktoré poukázal. Aj z dôvodovej správy k Zákonom o bankách (§ 92 ods. 7) vyplýva, že sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Podľa názoru súdu, zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní postúpiť. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Ak by banka mohla postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktoré sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, bolo by to v rozpore s účelom Zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného vzťahu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Súd však žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

29. Z uvedeného dôvodu považoval súd Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 21.12.2010 za neplatnú. Pri konštatovaní neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok súd postupoval v súlade s nálezmi Ústavného súdu SR, ktoré za ústavnokomfortný považujú taký výklad právneho predpisu, ktorý má za cieľ udržať platnosť právneho úkonu a nie ju vysloviť „za každú cenu“. V danej veci mal súd za to, že ten výklad, ktorý použil, hoci jeho dôsledkom bolo vyslovenie neplatnosti zmluvy, je správny výklad a taký výklad, ktorý sa neprieči zmyslu a účelu zákona. Dôvody neplatnosti súd považoval za zrozumiteľné a dostatočne odôvodnené.

30. V dôsledku konštatovanej neplatnosti zmluvy, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok súd dospel k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, a preto je potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu- žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

32. S poukazom na to, že súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa súd dôvodnosťou žaloby v jej podstate nezaoberal.

33. Na záver súd považuje za potrebné dodať, že žalovaný v 1. rade síce vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 23.04.2019 uviedol, že si je vedomý uzavretia zmluvy a že súhlasí s uhradením výšky úveru, ale toto podanie nemožno považovať za uznanie dlhu voči žalobcovi, nakoľko žalovaný v 1. rade neuviedol výšku sumy, s ktorou súhlasí. V podaní namietol úroky a úroky z omeškania a uviedol, že súhlasí s uhradením výšky úveru. Toto podanie je tak neurčité a nie je z neho zrejmé, čo žalovaný v 1. rade považoval za výšku úveru - či len výšku samotnej istiny (ktorú ani súd z vykonaného dokazovania nezistil, pretože výšku istiny žalobca napriek opakovanej výzve neuviedol), alebo istiny vrátane úrokov a úrokov z omeškania tak ako si to vyčíslil žalobca v žalobe a namietal len následné úroky a úroky z omeškania. Aby bolo možné podanie žalovaného v 1. rade považovať za uznanie dlhu v zmysle Občianskeho zákonníka, musel by byť dlh uznaný nielen čo do dôvodu ale aj čo do výšky. Čo sa však v konaní nestalo.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. O trovách konania súd rozhodoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP. V konaní boli plne úspešní žalovaní, pretože súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Keďže však žalovaným v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, súd im ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku). Exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu (§ 50 ods. 1 Exekučného poriadku). Návrh na vykonanie exekúcie sa podáva elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky súdu prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ktorý sa zverejní na webovom sídle ministerstva. Návrh musí byť autorizovaný, inak sa naň neprihliada. Listiny, ktoré je potrebné pripojiť k návrhu na vykonanie exekúcie, sa podávajú elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky súdu spolu s návrhom na vykonanie exekúcie (§ 48 ods. 7 Exekučného poriadku). Ak oprávnený alebo jeho zástupca nemá aktivovanú elektronickú schránku,

možno podať návrh na vykonanie exekúcie prostredníctvom ktoréhokoľvek exekútora. Exekútor je v takom prípade zástupcom oprávneného pre doručovanie písomností do vydania poverenia na vykonanie exekúcie (§ 48 ods. 8 Exekučného poriadku)